

Den Dolda Historien om Vers Fyrtio – Nummer Fyra

Prövning och triumf: Formandet av vilddjurets bild och de visas besegling

Jeff Pippenger

2024-09-23

Den profetiska linje som illustrerar den prövning som representeras av odjurets bilds upprättande i Förenta staterna löper parallellt med de tre vägmärken som representerar författningens linje. De löper parallellt med varandra, och de bidrar med specifik information som belyser den andra linjen. Hur kommer det sig att de som består prövningen rörande odjurets bild därefter är beredda att vandra i det ljus som utgår från Guds tronsal under den förföljelsens tid som börjar vid söndagslagen i Förenta staterna? Vad är det i prövningen rörande odjurets bilds upprättande som beseglar de visa jungfrurna in i en erfarenhet som gör det möjligt för dem att ta sig igenom den förföljelseperiod som börjar vid söndagslagen, när nationellt avfall följs av nationell undergång och Satan börjar sina märkliga gärningar?

”Det är omöjligt att ge någon föreställning om den erfarenhet som Guds folk, vilka då skall leva på jorden, kommer att genomgå, när himmelsk härlighet och ett uppreparande av det förflutnas förföljelser förenas. De kommer att vandra i det ljus som utgår från Guds tron. Genom änglarna kommer en ständig förbindelse att upprätthållas mellan himlen och jorden. Och Satan, omgiven av onda änglar och utgivande sig för att vara Gud, kommer att verka allahanda underverk för att om möjligt bedra själva de utvalda.” Testimonies, band 9, s. 16.

Syster White kommenterar det budskap som Kristus frambar i synagogan i Kapernaum, vilket återges i Johannesevangeliet kapitel sex. Hennes kommentarer finns i Messias, i kapitlet med titeln Krisen i Galileen. Där betonar hon att Kristus inte gjorde något försök att förhindra det uppror som ägde rum i Johannes 6, fastän Han mycket väl visste att Han då skulle förlora fler lärjungar än vid någon annan tid under sin tjänst bland människorna.

”När Jesus frambar den prövande sanningen som fick så många av hans lärjungar att vända tillbaka, visste han vilket resultat hans ord skulle få; men han hade ett barmhärtighetens syfte att fullborda. Han förutsåg att var och en av hans älskade lärjungar i frestelsens stund skulle bli strängt prövad. Hans ångest i Getsemane, hans förräderi och korsfästelse, skulle för dem bli en ytterst svår prövning. Hade ingen tidigare prövning getts, skulle många som endast drevs av själviska motiv ha varit förenade med dem. När deras Herre dömdes i domshallen; när den folkhop som hade hyllat honom som sin konung väste åt honom och smädade honom; när den hånfulla hopen ropade: ’Korsfäst honom!’ – när deras världsliga ambitioner kom på skam, skulle dessa själviska människor, genom att avsäga sig sin trohet mot Jesus, ha vållat lärjungarna en bitter, hjärtetyngande sorg, utöver deras bedrövelse och besvikelse över ruinen av deras käraste förhoppningar. I den mörkrets stund kunde exemplet från dem som vände sig bort från honom ha dragit andra med sig. Men Jesus framkallade denna kris medan han ännu genom sin personliga närvaro kunde stärka sina sanna efterföljares tro.

”Barmhärtige Återlösare, som i full visshet om den dom som väntade Honom ömt jämnade vägen för lärjungarna, beredde dem för deras avgörande prövning och styrkte dem för det slutliga testet!” Messias, s. 394.

Söndagslagen är det slutliga provet där karaktären blir uppenbarad. Före det slutliga provet tillåter Kristus, som aldrig förändras, ett prov genom vilket Hans folks eviga bestämmelse skall avgöras. Det är ett prov som de måste bestå innan de blir beseglade och innan deras nådatid avslutas vid söndagslagen. Det är ett profetiskt prov som bereder de kloka jungfrurna ”för deras högsta prövning och stärker dem för det slutliga provet!” Deras ”högsta prövning” är deras högsta test, ty de kloka jungfrurna är de som blir ”renade, gjorda vita och prövade”. Det slutliga provet är deras högsta prövning, och under den prövningstiden kommer de kloka jungfrurna att ”vandra i ljus som utgår från Guds tron”. Vad är det inom den prövningsprocess som framställs som ”odjurets bilds upprättande” som bereder de kloka jungfrurna för den högsta prövningen och gör det möjligt för dem att vandra i det ljus som utgår från Guds tron? Vad är det för ljus som utgår från Guds tron?

Och när han öppnade det sjunde sigillet, blev det tystnad i himlen vid pass en halvtimme. Och jag såg de sju änglarna som stod inför Gud; och åt dem gavs sju basuner. Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret med ett gyllene rökelsekar; och åt honom gavs mycket rökelse, för att han skulle frambära den tillsammans med alla de heligas böner på det gyllene altaret som var framför tronen. Och röken av rökelsen, som steg upp tillsammans med de heligas böner, steg inför Gud ur ängelns hand. Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade det på jorden; och det blev röster, åskslag, blixtar och en jordbävning. Uppenbarelséboken 8:1–5.

I de sista dagarna, under den period då liknelsen om de tio jungfrurna går i uppfyllelse och de etthundrafyrtiofyra tusen blir beseglade, öppnas det sjunde sigillet, och det visar att eld kastas ned på jorden som svar på de heligas böner. Den eld som kastas ned i den slutliga och fullkomliga uppfyllelsen av liknelsen om de tio jungfrurna är midnattsropets budskap, såsom förebildat genom den Helige Andes utgjutelse vid lägermötet i Exeter och den Helige Andes utgjutelse vid pingsten, vilken där framställdes såsom eld. Lägg märke till syster Whites kommentar om midnattsropets budskap.

”De som förkastade det första budskapet kunde inte ha någon nytta av det andra; inte heller hade de någon nytta av midnattsropet, som skulle bereda dem att genom tro gå in med Jesus i det allra heligaste i den himmelska helgedomen. Och genom att förkasta de två föregående budskapen har de så förmörkat sitt förstånd att de inte kan se något ljus i den tredje ängelns budskap, som visar vägen in i det allra heligaste. Jag såg att liksom judarna korsfäste Jesus, så hade de namnkristna kyrkorna korsfäst dessa budskap, och därför har de ingen kunskap om vägen in i det allra heligaste, och de kan inte ha någon nytta av Jesu medling där. Liksom judarna, som frambar sina gagnlösa offer, frambär de sina gagnlösa böner till den avdelning som Jesus har lämnat; och Satan, som gläder sig över bedrägeriet, antar en religiös karaktär och leder dessa bekännande kristnas sinnen till sig själv, verksam med sin kraft, sina tecken och lögnaktiga under, för att hålla dem fast i sin snara.” Early Writings, 259.

I den milleritiska historien var prövningen i budskapet om midnattsropet ”att bereda dem att genom tro träda in med Jesus i det allra heligaste i den himmelska helgedomen”. Budskapet om det midnattsrop som nu håller på att utvecklas framställs också som prövningen i bildandets av vilddjurets bild. Båda är den prövning som leder fram till nådatidens slut, där karaktären uppenbaras. När milleriterna genom tro trädde in i det allra heligaste blev deras tro återigen prövad. De etthundrafyrtiofyra tusendens tro kommer att prövas vid söndagslagen, men de har fått löftet att de skall vara trygga, ty de skall vandra ”i det ljus som utgår från” det sjunde inseglet, vilket öppnades när budskapet om midnattsropet började avförseglas i juli 2023.

Det budskap som då upplästes etableras genom metodiken rad på rad, vilken är den sena regnets metodik. Det sena regnet började falla lätt år 2001, och Adventismens slutliga prövning började. I juli 2023 inleddes den sista perioden i prövningsprocessen, vilken avslutas vid söndagslagen, när midnattsropets budskap, som också är det sena regnet, som också är den kunskapsökning som frambringas när det sjunde sigillet avlägsnas, och också är upplåsningen av de sju tordönen såväl som Jesu Kristi uppenbarelse. Alla de linjer som representerar en upplåsning av profetiskt ljus identifieras som upplåsta i den dolda historien i vers fyrtio i Daniels elfte kapitel.

I den dolda historien framställs linjen av konstitutionens tre huvudsakliga vägmärken. Det är den linje då kyrka och stat förenas för att forma vilddjurets bild. Den innehåller en profetisk linje som behandlar Förenta staternas presidenter, vilka illustrerar dynamiken i de politiska strider som äger rum i historien om jordvilddjurets republikanska horn. Den linjen inbegriper de parallella historierna för Förenta staternas båda stora politiska partier. Den linjen är nära förbunden med det avfälliga protestantismens horn från dess början år 1844, till dess att det usurperar kontrollen över den civila regeringen vid söndagslagen.

Den avfälliga protestantismens profetiska roll innefattar Hasmoneiska dynastins vittnesbörd som en symbol för den avfälliga protestantismen. I bakgrunden till den avfälliga protestantismens horns linje har du också den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkans linje. Från den laodiceiska adventismens linje har du de etthundrafyrtiofyra tusendens linje. Den dolda historien har också den tredje véns islams linje. Ryssland har en linje, Förenta nationerna har en linje, och naturligtvis har påvemakten en linje.

Om en profetians studerande ägnar sig åt sitt studium såsom en bereisk troende som lever i de sista dagarna, kommer han att livnära sig på de linjer som identifieras i den fördolda historien i vers fyrtio. Den som studerar profetian kommer att ta boken ur ängelns hand och äta den. När därefter söndagslagens slutliga prövning kommer, kommer han inte bara att ha kommit till insikt om den förseglingsupplösta midnattsropets budskap, utan han kommer fullt ut att förstå hur vilddjurets bild formades i Förenta staterna.

Ljuset från det sjunde sigillet utgår från tronen, och i liknelsen om de tio jungfrurna är det midnattsropets budskap. Midnattsropets budskap är det som bereder de visa jungfrurna för den tid då det förflutnas förföljelser upprepas.

”När jag ser tillbaka på vår tidigare historia och har följt varje steg i framåtskridandet fram till vår nuvarande ställning, kan jag säga: Prisa Gud! När jag ser vad Gud har åstadkommit, fylls

jag av förundran och av förtrostan på Kristus som ledare. Vi har ingenting att frukta för framtiden, utom om vi skulle glömma den väg Herren har lett oss, och hans undervisning i vår tidigare historia.” Testimonies to Ministers, 31.

Herren leder sitt folk i den prövningsprocess som började i juli 2023. Hans ledning har innefattat att öppna det profetiska Ordet i relation till den dolda historien i vers fyrtio. Den historien identifierar hur vilddjurets bild formas i Förenta staterna, och naturligtvis mycket mer än endast det inslaget i ändetidens händelser. När vi befinner oss i den avgörande prövningen vid söndagslagen, när det förflutnas förföljelser börjar upprepas, har vi ”ingenting att frukta för framtiden annat än om vi glömmet den väg Herren har lett oss på, och hans undervisning i vår tidigare historia.”

Vid söndagslagen kommer den ”tidigare historien” att upprepas under den period då vilddjurets bild formas i Förenta staterna. Lejonet av Juda stam har brutit sigillet på det slutliga budskapet och lett sitt folk till den dolda historien i vers fyrtio. Där undervisade Han sitt folk, inte endast för att förstå Hans profetiska Ord, utan också om förmånen och ansvaret att vinna en erfarenhet som kvalificerar dem att vara bland dem av Hans folk som skulle vara Hans representanter i den slutliga krisen.

En av dessa människors profetiska kännetecken är att de vet hur de skall vandra i det ljus som utgår från tronen. Detta ljus är den dolda historiens ljus i vers fyrtio, vilken i minutiös detalj beskriver den religiösa, politiska, sociala och ekonomiska dynamik som är inbegripen i upprättandet av vilddjurets bild i Förenta staterna. Det ljus som erkänns beträffande denna heliga historia frambringas genom tillämpningen av bud på bud, här litet och där litet, och det är det ljus som beskriver historien när det förgågnas förföljelser återigen inleds.

De som förstår kunskapens tillväxt är de visa, och kunskapens tillväxt är knuten till odjurets bilds upprättande, och de visa kommer att förstå historien om odjurets bilds upprättande i världen innan den historien inträffar. Jesus, såsom Alfa och Omega, åskådliggör alltid slutet på en sak genom början på en sak.

Det är värt att notera att det avsnitt där syster White identifierar att Guds folk skall vandra i ljus som utgår från tronen utgör avslutningen på det första kapitlet i Testimonies, volym nio. Kapitlet börjar på sidan elva, så kapitlet börjar på nio-elva, och det avslutas med en beskrivning av söndagslagen. Det beskriver den period då vilddjurets bild upprättas och de ett hundra fyrtiofyra tusen blir uppenbarade, men endast om du har tron att se kapitlet på ett sådant sätt.

Såsom den första delen av band nio inleds det med denna beteckning och använder titeln För Konungens ankomst. Det hänvisar tydligt inte endast till Kristi återkomst, utan också till liknelsen om de tio jungfrurna, ty avsnittets titel citerar därefter Paulus.

”Avsnitt 1—För Konungens ankomst”

”Ty ännu en liten tid, och han som skall komma skall komma och skall inte dröja.”
Hebréerbrevet 10:37.

De följande två verserna har utelämnats, men de bidrar till ljuset i avsnittet.

Ty ännu en liten tid, så kommer han som skall komma, och han skall inte dröja. Men den rättfärdige skall leva av tro; men om någon drar sig undan, har min själ ingen behag i honom. Men vi hör inte till dem som drar sig undan till fördärv, utan till dem som tror till själens frälsning. Hebreerbrevet 10:37–39.

Paulus hänvisade till Habackuk, där de trogna visa jungfrurna ställs i kontrast till dem som Paulus säger ”drar sig undan till fördärv”. Habackuk uttryckte det så här:

Se, den som är uppblåst har ingen uppriktig själ i sig; men den rättfärdige skall leva genom sin tro. Habackuk 2:4.

Habackuks dröjsmålstim är de tio jungfrurnas dröjsmålstim, och kapitlet om den kommande Konungen identifierar, i samband med Paulus ord i Hebreerbrevet, den fullkomliga uppfyllelsen och tillämpningen av detta kapitel i perioden för beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Den perioden började den 11 september 2001 och slutar vid söndagslagen, som är den laodiceiska adventismens sista kris, vilken i liknelsen om de tio jungfrurna är karaktärens uppenbarelse vid söndagslagen. De sista styckena i kapitlet behandlar söndagslagen, och kapitlet börjar med att behandla den 11 september 2001.

”Den sista krisen”

”Vi lever i ändens tid. Tidstecknen, som snabbt går i uppfyllelse, förkunnar att Kristi ankomst är nära för handen. De dagar i vilka vi lever är allvarliga och betydelsefulla. Guds Ande dras gradvis men säkert tillbaka från jorden. Plågor och domar faller redan över dem som föraktar Guds nåd. Olyckorna på land och hav, samhällets oroliga tillstånd, krigets larmsignaler, är olycksbådande. De förebådar annalkande händelser av allra största betydelse.

Det ondas makter förenar sina krafter och sluter sig samman. De rustar sig för den sista stora krisen. Stora förändringar står snart för dörren i vår värld, och de avslutande skeendena kommer att följa snabbt.

Tillståndet i världen visar att bekymmersamma tider står alldeles för dörren. Dagstidningarna är fulla av tecken på en fruktansvärd konflikt inom den närmaste framtiden. Djärva rån förekommer ofta. Strejker är vanliga. Stölder och mord begås överallt. Människor besatta av demoner berövar män, kvinnor och små barn livet. Människor har blivit hänförda av lasten, och varje slag av ondska råder.

Fienden har lyckats förvränga rätten och fylla människors hjärtan med begäret efter självisk vinning. ”Rätten står långt borta, ty sanningen har fallit på gatan, och rättrådighet kan inte komma in.” Jesaja 59:14. I de stora städerna finns skaror som lever i fattigdom och elände, nästan utan mat, husrum och kläder; medan det i samma städer finns sådana som har mer än hjärtat kan önska, som lever i överflöd och slösar sina pengar på rikt inredda hus, på personlig utsmyckning eller, än värre, på tillfredsställelse av sinnliga begär, på sprit, tobak och andra ting som förstör hjärnans krafter, rubbar sinnet och förnedrar själen. Den svältande mänsklighetens rop stiger upp inför Gud, medan människor genom alla slags former av förtryck och utpressning hopar kolossala förmögenheter.

”Vid ett tillfälle, då jag befann mig i New York City, blev jag under nattens timmar kallad att beskåda byggnader som reste sig våning efter våning mot himlen. Dessa byggnader garanterades vara eldsäkra, och de uppfördes för att förhärliga sina ägare och byggmästare. Högre och allt högre reste sig dessa byggnader, och i dem användes det dyrbaraste material. De som dessa byggnader tillhörde frågade sig inte: ’Hur kan vi bäst förhärliga Gud?’ Herren fanns inte i deras tankar.

”Jag tänkte: ’O, om de som sålunda satsar sina medel kunde se sitt handlingssätt så som Gud ser det! De hopar upp storslagna byggnader, men hur dåraktig är inte deras planering och deras påfund i universums Härskares ögon. De rannsakar inte med hjärtats och sinnets alla krafter hur de må förhärliga Gud. De har förlorat detta ur sikte, människans första plikt.’”

”När dessa höga byggnader växte fram, gladde sig ägarna i högmodig ärelystnad över att de hade pengar att använda till att tillfredsställa jaget och väcka sina grannars avund. En stor del av de pengar som de sålunda investerade hade erhållits genom utsugning, genom att förtrycka de fattiga. De glömde att i himlen förs räkenskap över varje affärstransaktion; varje orättfärdig uppgörelse, varje bedräglig handling, finns där upptecknad. Den tid kommer då människor i sitt bedrägeri och sitt trots skall nå en punkt som Herren inte tillåter dem att överskrida, och de skall lära att Jehovas tålmod har en gräns.

”Den scen som därefter framställdes för mig var ett brandlarm. Människor såg på de höga och förment brandsäkra byggnaderna och sade: ’De är fullkomligt säkra.’ Men dessa byggnader förtärdes som om de varit gjorda av beck. Brandsprutorna kunde ingenting göra för att hejda förstörelsen. Brandmännen var oförmögna att använda sprutorna.

”Jag har blivit undervisad om att när Herrens tid kommer, om ingen förändring då har ägt rum i stolta, äregiriga människors hjärtan, skall människor finna att den hand som varit stark att frälsa skall vara stark att fördärva. Ingen jordisk makt kan hejda Guds hand. Intet material kan användas vid uppförandet av byggnader som bevarar dem från förstörelse när den av Gud bestämda tiden kommer att låta vedergällning drabba människorna för deras åsidosättande av hans lag och för deras själviska äregirighet.”

Det är inte många, inte ens bland lärare och statsmän, som förstår de orsaker som ligger till grund för samhällets nuvarande tillstånd. De som håller regeringens tyglar är inte i stånd att lösa problemet med moralisk fördärv, fattigdom, armod och tilltagande brottslighet. De kämpar förgäves för att ställa affärsverksamheten på en tryggare grund. Om människor ville ge större akt på undervisningen i Guds ord, skulle de finna en lösning på de problem som förbryllar dem.

”Skrifterna beskriver världens tillstånd strax före Kristi andra ankomst. Om de människor som genom rofferi och utpressning samlar stora rikedomar står det skrivet: ’Ni har samlat skatter i de sista dagarna. Se, den lön som ni genom bedrägeri har hållit inne från arbetarna som skördade era fält, ropar; och ropen från dem som har skördat har nått Herren Sebaots öron. Ni har levt i njutning på jorden och varit vällustiga; ni har gött era hjärtan såsom på en slaktdag. Ni har fördömt och dödat den rättfärdige; han gör inte motstånd mot er.’ Jakobsbrevet 5:3–6.

”Men vem läser de varningar som ges genom tidens tecken, vilka hastigt går i uppfyllelse? Vilket intryck görs på världsmänniskorna? Vilken förändring ses i deras hållning? Ingen större än den som sågs i Noas världsinvånares hållning. Uppslukade av världsliga affärer och nöjen ’visste de ingenting, förrän floden kom och tog bort dem alla’. Matteus 24:39. De hade varningar sända från himlen, men de vägrade att lyssna. Och i dag skyndar världen, fullständigt likgiltig för Guds varnande röst, vidare mot evig undergång.

”Världen är uppfylld av krigets anda. Profetian i det elfte kapitlet av Daniel har nästan nått sin fullständiga uppfyllelse. Snart skall de hemsökelse som omtalas i profetiorna äga rum.

”’Se, Herren gör jorden tom och lägger den öde och vänder den upp och ned och skingrar dess invånare.... Ty de har överträtt lagarna, förändrat stadgan, brutit det eviga förbundet. Därför har förbannelsen förtärt jorden, och de som bor där är drabbade av skuld.... Tamburinernas glädje tystnar, ljudet från dem som fröjdar sig upphör, harpans glädje tystnar.’ Jesaja 24:1–8.

”’Ve över dagen! Ty Herrens dag är nära, och såsom en förödelse från den Allsmäktige skall den komma.... Säden har ruttnat under sina jordkokor, förrådshusen ligger öde, ladorna är nedrivna, ty säden har vissnat. Huru kreaturen suckar! Nötkreaturens hjordar står rådvilla, eftersom de inte har något bete; också fårhjordarna är förödda.” ”Vinstocken har torkat bort, och fikonsträdet vissnar; granatäppelträdet, även palmen och äppelträdet, ja, alla markens träd, har vissnat; ty glädjen har vissnat bort från människornas barn.” Joel 1:15–18, 12.

”Mitt innersta vändas; ... jag kan inte tåga, ty du har hört, o min själ, basunens ljud, krigslarmet. Olycka på olycka förkunnas; ty hela landet är ödelagt.” Jeremia 4:19, 20.

”Jag såg på jorden, och se, den var öde och tom; och på himlarna, och de hade inget ljus. Jag såg bergen, och se, de bävade, och alla höjder vacklade. Jag såg, och se, där fanns ingen människa, och himlens alla fåglar hade flytt. Jag såg, och se, det fruktbara landet var en öken, och alla dess städer var nedbrutna.” Verserna 23–26.

”’Ack! ty den dagen är stor, så att ingen är den lik; det är en tid av nöd för Jakob; men han skall bli frälst ur den.’ Jeremia 30:7.

”Inte alla i denna värld har tagit parti för fienden mot Gud. Inte alla har blivit trolösa. Det finns några få trofasta som är sanna mot Gud; ty Johannes skriver: ’Här är de som håller Guds bud och Jesu tro.’ Uppenbarelseboken 14:12. Snart skall striden föras med häftig kraft mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar honom. Snart skall allt som kan skakas skakas, för att det som inte kan skakas må bestå.

”Satan är en ivrig bibelstuderande. Han vet att hans tid är kort, och han söker på varje punkt motverka Herrens verk på denna jord. Det är omöjligt att ge någon föreställning om den erfarenhet som Guds folk, vilka då skall vara vid liv på jorden, kommer att genomgå när himmelsk härlighet och en upprepning av det förflutnas förföljelser sammanvävs. De kommer att vandra i det ljus som utgår från Guds tron. Genom änglarnas förmedling kommer det att råda ständig förbindelse mellan himlen och jorden. Och Satan, omgiven av onda änglar och med anspråk på att vara Gud, kommer att utföra under av alla slag för att om möjligt bedra själva de utvalda. Guds folk kommer inte att finna sin trygghet i att utföra under, ty Satan

kommer att efterapa de under som skall bli gjorda. Guds prövade och beprövade folk kommer att finna sin kraft i det tecken som omtalas i 2 Moseboken 31:12–18. De skall ta sin ståndpunkt på det levande ordet: 'Det står skrivet.' Detta är den enda grund på vilken de kan stå fasta. De som har brutit sitt förbund med Gud kommer på den dagen att vara utan Gud och utan hopp.

”Guds tillbedjare skall särskilt kännetecknas av sin vördnad för det fjärde budet, eftersom detta är tecknet på Guds skapande makt och vittnesbördet om hans anspråk på människans vördnad och hyllning. De ogudaktiga kommer att kännetecknas av sina ansträngningar att riva ned Skaparens minnesmärke och att upphöja Romes inrättning. I den avgörande striden kommer hela kristenheten att delas i två stora klasser: de som håller Guds bud och Jesu tro, och de som tillber vilddjuret och dess bild och tar emot dess märke. Fastän kyrka och stat kommer att förena sin makt för att tvinga alla, ”små och stora, rika och fattiga, fria och slavar”, att ta emot vilddjurets märke, kommer dock Guds folk inte att ta emot det. Uppenbarelsboken 13:16. Patmos profet ser ”dem som hade vunnit seger över vilddjuret och över dess bild och över dess märke och över talet på dess namn stå på glashavet och hade Guds harpor” och sjunga Moses och Lammets sång. Uppenbarelsboken 15:2.

”Fruktansvärda prövningar och lidanden väntar Guds folk. Krigets ande upprör nationerna från jordens ena ände till den andra. Men mitt i den nödens tid som kommer — en nödens tid sådan som inte har varit sedan något folk blev till — skall Guds utvalda folk stå orubbligt. Satan och hans härskaror kan inte förgöra dem, ty änglar som är väldiga i styrka skall beskydda dem.”
Testimonies, band 9, 11–17.

De etthundrafyrtiofyra tusen, som är ”Guds prövade och beprövade folk”, hans ”utvalda folk”, ”skall stå orubbliga” när ”det förflutnas förföljelser” upprepas. Det ljus i vilket de ”skall vandra” är ljuset från den sjunde sigillens budskap, vilket är midnattsropet, vilket är det ljus som identifierar vilddjurets bilds framväxt.